

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za eden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 6 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani, 15. julija.

Letos so se škofje posebno zanimali za volitve. Izdali so bili glede volitev pastirski list, ki se je čital po vseh katoliških cerkvah avstrijske države. Posebno je pa Solnograški nadškof čutil potrebo, da poseže v volilno agitacijo. Razposlal je bil na vse župnike Solnograške okrožnice, v kateri jim priporoča, da naj napno vse sile, da ne pridejo v deželni zbor Lienbacher in pristaši njegovi.

Mi nikakor nismo prijatelji Jurija Lienbacherja, a vendar moramo reči, da smo se čudili, ker se je nadškof tako odločno postavil proti njemu. Lienbacher je bil najboljši zagovornik konservativnih idej v državnem zboru, da, on je celo na čelu znane društva za osnovo katoliškega vseučilišča. Res, da Lienbacher nekaj časa že ne hodi v vseh vprašanjih z desnico, zlasti nas Slovanov ni hotel podpirati v državnem zboru. Vzlic temu se mu pa vendar nemška konservativna stranka do zadnjega ni upala odločno upirati. Da celo zdelo se nam je, kakor da bi na tistem odobravalu postopanje njegovo. Še le letošnje volitve naredile so propad mej Lienbacherjem in zmerno konservativno stranko. In kaj je dalo temu povod?

Dvorni svetnik Lienbacher je bil toli predrzen, da je v volilnem oklici svojem izrekel se, da se poslanec v vseh političnih vprašanjih ni treba ravnati po škofih, temveč le v teh, kateri se dotikajo cerkve in šole. To je tako hudo zadelo nadškofa, da je zmatral za svojo dolžnost, da se z svo avtoriteto postavi proti Juriju Lienbacherju. Mi, ki visoko cenimo svobodo volitev, nismo mogli popolnoma odobravati tega koraka nadškofovega, ker tako bi se vendar le utegnili pripetiti, da se pri volitvah ne pokaže pravo narodovo menje.

Že pred volitvami izrekli smo svoje mnenje, da letos utegnejo nemški konservativci izgubiti nekaj sedežev, in da pastirski list ne bode imel dosti upliva. Pokazalo se je, da smo imeli prav. Vzlic vsem naporom duhovščine je na Solnograškem Lienbacher pridobil lepe uspehe. V kmetskih občinah propal je deželni glavar, grof Chorinsky, ki je bil jeden najglavnejih konservativnih vodij. Pri volitvah v mestih voljen je mej drugimi tudi Jurij Lienbacher, v veleposestvu so pa zmagali po hudem

volilnem boji združeni privrženci Lienbacherjevi in liberalci. Kandidati zmerne katoliške stranke ostali so v manjšini. Nič ni pomagalo, da sta se grof Chorinsky in dr. Fuchs vozila od vasi do vasi, nabirajoč glasove.

Konečni izid volitev je, da bode v deželnem zboru solnograškem 10 zmernih konservativcev, 6 Lienbacherjevih pristašev in 10 liberalcev. V deželni odbor bodo konservativci spravili le jednega svojega pristaša, drugi trije bodo pa Lienbacherjevci ali pa liberalci. Tak izid gotovo za nemške konservativce ni vesel, a reči moramo, da je posledica tega, ker tudi v tej deželi prodira prepričanje, da v prvi vrsti ni duhovščina poklicana, voditi politične zadeve. Dokler je le duhovščina vodila narod, zmagovala je na voliščih s svojimi pristaši, a sedaj, ko se je pokazalo, da hočejo nekateri duhovniki gospodovati, se je pa narod obrnil od njih in začel se ozirati po drugih možeh. Jasno je sedaj, da škofijski pastirski listi in okrožnice dosti nobeni stranki ne koristijo.

Nam je pač vse jedno, ali je na Solnograškem v deželnem zboru konservativna ali liberalna večina, ali je grof Chorinsky deželni glavar ali kdo drugi. Te volitve pa imajo drug pomen, in kot take imajo pomen tudi za nas. Po njih moremo soditi, kakšne bodo drugo leto volitve za državni zbor. Nemški konservativci imajo pričakovati, da izgubé precej mandatov. Pa ne le nemški, temveč tudi drugi konservativni elementi utegnejo izgubiti, kakor so nas poučile lanske deželnozborske volitve na Češkem in letošnje na Moravskem. Mi Slovenci ne bomo odločevali, ali se bode Avstrija liberalno ali konservativno vladala, in tudi to za nas nema tako bistvenega pomena. Nam Slovencem gre pred vsem za ohranjenje in očitvšenje naše narodnosti, mi moramo vsako vprašanje pretresovati in presojevati z narodnega stališča. Pred vsem moramo gledati, kako naši narodnosti več koristimo.

Pred leti se je odlični slovenski politik izrekel, da moramo biti praktični politiki. Njegov nasvet ni bil povsem napačen. Praktičen politik pa vedno računa z obstoječimi razmerami. Tudi podpore ne bode iskal pri strankah, katere propadajo, zlasti pa ne bode podpiral tacihi strank, ko bi si s tem imel

brez prave potrebe nakopati nasprotje strank, ki bi mu lahko več koristile. Nemški konservativci nam Slovencem neso nikdar bili toliko naklonjeni, da bi mi zaradi njih se morali zameriti kaki drugi stranki, katera je nam Slovencem morda bolj prijazna. Taka stranka je mladočeška, ki dobiva vedno večji upliv. Na Moravskem Mladočehi neso dosegli posebnih uspehov, a na Češkem je njih upliv vedno večji in Staročehi so že sami prisiljeni ravnati se tako, kakor zahtevajo Mladočehi, ker se boje narodnega mnjenja. Ne bilo bi torej pametno, da bi Slovenci zaradi nemških konservativcev še nadalje nasprotovali Mladočehom, ker bi nam to v prihodnji zakonodavni dobi državnega zbora utegnili škodovati. Mladočehi so stranka, katera narašča, ki je važen faktor in s katero nas vežejo zelo sorodna načela. Staročehi so popolnoma dogospodarili, Mladočehi stopajo na površje, za njimi je ves šest milijonov broječi narod češki, njihova je bodočnost. To treba uvažati in spoznati!

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 15. julija.

Nemški državni jezik.

Nekateri gospodje bi na vsak način radi, da bi bila nemščina državni jezik. Tem gospodom prištevati moramo tudi šlezjskega deželnega predsednika. V Kraljevi Holi ga je pozdravil župnik Glabažna v češčini, predsednik pa je odgovoril, da naj župnik nemški govori, ker vendar pozdravlja zastopnika cesarjevega. Tako postopanje pač ni posebno dostojno za cesarskega uradnika, ker žali 270.000 šlezjskih Slovanov. Po državnih osnovnih zakonih so vsi jeziki jednakopravni in nikjer ni zapisano, da se z načelniki deželnih vlad mora govoriti nemški. Cesar sam govori z vsakim državljanom v njegovem jeziku, tembolj je to dolžnost deželnega predsednika. Ko se snide državni zbor, bi bilo umestno, da bi slovanski poslanci stvar spravili v razgovor in prisilili vlado, da pouči deželnega predsednika, da v Avstriji nemščina še ni državni jezik.

Dr. Julij Gregr pred svojimi volilci.

V nedeljo je češki deželni poslanec dr. Julij Gregr poročal svojim volilcem v Praškem predmestju Vinohradi. Posebno hudo je kritikoval spravo, s katero bi se Nemcem zagotovilo gospodstvo na

LISTEK.

Kateri je pravi?

Češki spisal dr. Josip Štolba; preložil V. Benkovič.

(Dalje.)

Mladec je bil čedalje v večji zadregi.

„Hotel sem reči, da — meni se zdi — da baš takrat vi niste bili doma.“

„Kaj?! — A čakajte, pred dvema letoma — prav imate, takrat sem bil jeden mesec na Dunaji, a to bi mi bili doma veder povedali.“

„Da, da“, pritruje Jelinek, kateremu je očitno postalo dosti laglje, „vi ste takrat bili na Dunaji, spominam se, da je oče pravil o tem. A vi ste vedeli, da je on v Pragi, ker ste mu o tem pisali.“

„Jaz pisal? — Zares, ne spominam se.“

„Taka reč se lahko pozabi.“

„Hm, to se mi čudno zdi, mogoče je sicer, toda —“

Gospod svetnik ni izgovoril, kajti na vrata je baš nekdo lahko potrkal.

„Meni se zdi, da je nekdo potrkal.“

Jelinka obide groza. „Jaz nisem ničesar čul“, pravi s težavo.

A trkanje oglasilo se je glasneje in gospod Zvoníček je že izgovoril svoj: „Svobodno!“

Duri se na pol odpró in počasi stopi v sobo mlad človek.

Priprosta letenska obleka, nerodno vedenje in velika ponižnost bila je uzrok, da se je gospod svetnik, pomerivši ga od nog do glave, nevoljno obrnil se proti njemu z vprašanjem: „Kaj bi radi?“

„Prosim ponižno“, vpraša oni, še bolj zmešan radi neuljudnega odgovora, „ali tukaj stanuje gospod Zvoníček, sodnijski svetnik v pokoji?“

Gospod Jelinek se oddahne. „To je čudna pri-kazen“, zamrmra smehljaje se.

„To sem jaz“, odgovori gospod Zvoníček malomarno. „Kaj pa želite?“

„Prosim, saj gotovo že veste, da sem imel danes priti. Sedaj sem tukaj.“

Gospod Jelinek, kateremu je bilo ravnokar tako odleglo, se silno prestraši, gospod svetnik pa začuden gleda novega gosta.

„Jaz?“ pravi. „Kaj to meni mari? Kdo ste pa?“

„Prosim, jaz sem Karel Šroub.“

Učinek teh besed na gospoda svetnika je bil res velik. Visoko čelo njegovo se je nagrbnilo, oči, prej tako mirne, so se jezno zalesketale, njegova postava se je vzravnila — bogme, lep pogled je bil to; gospod svetnik je moral svoje dni zatožencem v istini imponovati.

„Kaj?“ vprašal je z gromovitim glasom, ter stopil korak naprej, „vi Karel Šroub? Vi?“

„Sedaj bo pa huda“, križal se je v duhu Jelinek.

„Da“, bil je plašni odgovor, „Jeremije Šrouba jedini sin.“

„Vi?“

Mladec se prisiljeno nasmeje. „I seveda, he-hehe!“

Gospodu svetniku, če je tudi umirovljen, smijati se v oči! Ljudje, veste li, kaj to pomeni?

„Vi nesramni goljuf“, razljutil se je gospod Zvoníček, „vi se hočete izdavat za Karla Šrouba, ki tu stoji?“ In pokazal je na Jelinka.

Jelinek je mislil, da je že izgubljen. A ta nepričakovani obrat navdal ga je zopet s pogumom. Pogleda skozi okno — upnik je še vedno stal tam-kaj — in že je bil sklenil, da se obdrži v svojem položaji, naj bo, kar hoče. (Dalje prih.)

Češkem. Nemci bi radi gospodarili na Češkem, kakor Madjari na Ogerskem. S spravo pokopale bi se vse želje naroda češkega. Mladočeška stranka ne odobrava sprave in neče delati vladi tlake, kakor jo Staročehi. Govornik je hudo kritikoval postopanje Staročehe. Volilci so mu pritrjevali in nazadnje izrekli zaupanje njemu in vsem mladočeškimi poslancem.

Heinrich.

Vladni listi se jako jezé na Staročehe, da so se udali Mladočehom in volili v deželni šolski svet Heinricha. Izjavljajo pa nado, da bode Heinrich sam popravil krivdo Praškega mestnega zbora s tem, da izvolitve ne bode vsprejel. Mi ne vemo, bode li Heinrich vladi izpolnil željo. Liberalni listi pa pišejo, da je vse jedno, je li v deželnem šolskem svetu ali pa ne. Čehi so z izvolitvijo njegovo že priložili Nemcem tako zasužnico, da je ne bodo mogli pozabiti.

Ogerska tovarna za orožje.

Vojaška komisija v Dunajskem arsenalu se je izjavila, da imajo puške, katere je izdelala ogerska tovarna za poskušnjo, toliko pomankljivosti, da bi se v vojni ne moge rabiti. Zaradi tega vojna uprava najbrž pri ogerski tovarni ne bode naročila nobenih pušek več.

Bosenska vojska.

Bosenska domača vojska se bode letos pomnožila zopet za jeden batalijon, tako da bode 9 bosenskih pešbatalijonov. K strelnim vajam v Bruck ob Litvi pride jeden bosenski batalijon, ki se pa po vajah takoj zopet vrne v Bosno.

Vnanje države.

Srbija in Avstrija.

Po poročilih, katere so dobili Budimpeštanski listi iz Belegagrada, zlorabijo carinski uradniki prevoz ob uvažanju prašičev iz Srbije. Trgovci se pritožujejo, da morajo uradnikom dajati darila, da puste prašiče čez mejo. Jeden trgovec je dal uradniku 700 gld. in njegovi prašiči so bili takoj zdravi. Nekateri trgovci pa uvažajo prašiče pod tvrdkami ogerskih državljanov, ker se baje take pošiljatve ne pregledujejo. Če je tako postopanje resnično, mora le povekšati nevoljo Srbom proti Avstriji.

Kralj Milan v Belemgradu.

Obnašanje razkralja Milana v Belemgradu razburilo je javno mnenje v Rusiji. Ruski listi dolže Milana, da namerava državen preobrat, ter pozivljejo vlado srbsko, da stori konec njegovemu „nevarnemu počenjanju“ in „avstrijskemu varuštvu“. O povratu k „avstro-ogerskemu jerobovanju“ narod srbski neče ničesar vedeti, na to naslanja se politika radikalcev. Če pa regenti, v imenu kralja Aleksandra delajoči, hote zopet omogočiti tako „jerobovanje“ postalo bi lahko vprašanje o zamenj dinastije Obrenovičev z dinastijo Njegušev črnogorskih, splošno geslo vseh Srbov, ki so nasprotniki avstrijskega varuštva. Počenjanju Milanovemu mora se torej storiti konec prej ko mogoče.

Srbski naprednjaki

se odslej imenujejo „srbska narodna stranka“ in upajo pod tem imenom pri volitvah doseči nrečje uspehov. Sklicali so že bili v Kragujevci, Šabci in Smederovem shode, ki so bili baje dobro obiskani. Da javno mnenje v Srbiji ni več tako sodažno naprednjakom, kaže že to, da so se v omejenih krajih upali sklicati shode. Posebno v Šabci so dosedaj bili skoro sami radikalci in pred jednim letom bi gotovo ondu shod naprednjakov ne bil mogoč. Iz tega seveda še ne smemo sklepati, da bodo pri volitvah tudi zmagali v dotičnih krajih.

Bolgarsko vprašanje.

Glasilo ruske vlade „Nord“ pravi v poslednji številki, da Rusija ne bode napovedala vojne, naj se zgodi v Bolgariji kar koli hoče. V Peterburgu namreč še vedno mislijo, da Bolgarija vojne vredna ni. Seveda izjave „Nordove“ ne smemo tako tolmačiti, da bi Rusija roke križem držala, če se sproži orijentsko vprašanje. Tedaj bode že znala braniti svoje koristi. Sedaj pa še lahko čaka. Povedali smo že v svojem listu, da Rusiji gre v prvi vrsti le za morske ožine. Če jih more dobiti v roke brez Bolgarije, potem jej ni dosti ležeče na tem, kdo vlada v Sofiji. Da doseže svoj namen, pomnožuje pridno črnomoško mornarico. Nedavno so delali zopet veliko vojno ladijo.

Dopisi.

Iz Idrije 13. julija. (Pogreb našega župana, gospoda Štefana Lapajnet.) Niso prav pogosto sejani možje, ki vzrastejo iz naroda, ki so pri narodu priljubljeni, pri višjih in izobraženih stanovih spoštovani, in ki tudi za narod delujejo. Jeden takih mož je bil naš rajni župan, gospod Štefan Lapajne. Porojen v bližini Idrije, na Vojskem, prišel je že v mladih letih v Idrijo, kjer se je pečal celo svoje življenje s trgovino. Pri tem poslu se je brez šol izobrazil le na ta način, da je občeval z izobraženimi trgovci in uradniki ter se marljivo posluževal slovenskega in nemškega berila. Poleg skrbi za svoje zadeve zanimal se je vedno za javne koristi, za blagor Idrijskega mesta in nje-

gove okolice. Blagi pokojnik je bival kacij petdeset let v našem mestu, a je bil morebiti trideset let občinski odbornik, svetovalec in naposled župan tega mesta. Družabno življenje je neizmerno ljubil; bil je mej ustanovniki Idrijske čitalnice in v več dobah njen predsednik ter ud raznih narodnih in dobrodelnih društev. Za povzdigo domačega obrta v mestu in okolici ima neprecenljive zasluge. Brez njega bi se ne bil mogel obdržati obrt z žrebli na bližnjem Vojskem, in ne bi se mogla čipkarija v Idriji in okolici tako razširiti, da ni rajni Štefan Lapajne skrbel že pred 40 leti za izvoz žreblijev in za eksport slavnoznanih Idrijskih zobcev, za katere se je poleg njega posebno zanimala še njegova gospa soproga. Iz teh in iz več drugih vzrokov ljudstvo kar ni moglo verjeti, da je ta vrli mož, ki je bil vedno zdravega domačega humorja, preminol in za vselej oči zatisnol, kajti kmetom je bil rajni odkritosrčen svetovalec, revežem pravi oče in slehernemu znancu ljubezniv družabnik.

Da ga je vse ljubilo in spoštovalo, kazal nam je njegov pogreb. Na njegovo krsto se je bilo položilo 37 krasnih vencev. Razen bližnjih in daljnih sorodnikov so položili vence: Idrijska občina, čitalnica, delavsko društvo, dramatično, veteransko društvo, trgovska zadruga, rudnik, sodnija, davkarija, Idrijski, Ljubljanski in Dunajski trgovci itd. Pogreb je bil tako velikanski, da Idrija kaj takega že davno videla ni. Ko se je čas pogreba bližal, bile so vse prodajalnice in krčme zaprte. Črne zastave so vihrale z večih tukajšnjih hiš in svetilnice po cestah in trgih so bile prižgane. Pogreba se je udeležila vsa Idrija in veliko čestilcev in prijateljev rajnega iz bližnje in daljne okolice. Prišel je sam voditelj okrajnega glavarstva iz Logatca ter mnogo gospode iz Logatca, Postojine, Žirov, Črnega vrha itd. Razen praznično oblečene šolske mladine udeležili so se pogreba: Vsi veterani, kompanija uniformiranih rudniških delavcev, rudniška godba, zastopniki občine, uradov in društev. Ko je ura pet odbila, oglasijo se žalostno vsi zvonovi tukajšnjih cerkvá, duhovščina pride z mnogoštevilnim spremstvom in blagoslovi truplo rajnega župana, pevci zapojejo nekaj žalostink in godba začne svirati žalostne akorde. Krsto je nosilo najprvo 6 trgovcev, pozneje 6 obrtnikov in naposled 6 veteranov. Sprevod se je počasi v najlepšem redu premikal k Svetemu križu, kjer smo dragega rajnega izročili materi zemlji.

Mlado in staro, kar je le hoditi moglo, vse se je udeležilo pogreba. Ko se je obilna množica vračala domov, zapazil si solzico skoro v slehernem očesu.

Iz Črnomlja 9. julija [Izv. dop.] Naše sicer tiho in mirno mestece je nekaj dni sem čisto drugače postalo. Tu videl bodeš dva tri meščane skupaj stati in se živahno razgovarjati, tam videl bodeš mestne stražnike, kako letajo iz hiše v hišo, osobito okoli ženskih posestnic. Sploh vse prebivalstvo jelo se je nenavadno gibati. In kaj je vsemu temu vzrok? Občinske volitve so razpisane. Na jedni strani dela naš vsegamogočni gospod župan s svojimi prištaši na vse kriplje, da bi zopet on zavzel sedež na županskem stolu, ki je po njegovih mislih samo zanj ustvarjen, na drugi strani deluje pa nezavisno meščanstvo z vsemi močmi, da se otrese jarma, ki ga žuli že 12 let. Da imajo zadnji veliko večino volilcev za seboj, pokazal je najbolje volilni shod, katerega so sklicali dne 6. t. m. v gostilno gosp. Josipa Skubica. Zbralo se je nad sto volilcev, ki so jednoglasno obsodili dosedanje gospodarstvo pri občini, ter si postavili kandidate za novi odbor, može, v katerih roke se more z mirno vestjo položiti uprava občine, može, ki ne bodo iskali svoje koristi pri njej, temveč bodejo imeli vedno in zmirom občinski blagor pred očmi. Volilci kritikovali so po vsej pravici ostro dosedanje delovanje županstva in pozdravili z naudušenjem poročilo, da je zastavilo nezavisno meščanstvo vse moči, postaviti na čelo novemu odboru moža, poštenjaka in domačina, umirovljenega c. kr. uradnika in posestnika velečenjenega gospoda Ivana Müllerja.

Da vse to našega gospoda župana peče ni čudo. Preveč se je že navadil na županstvo in že sama misel, da se utegne v kratkem predruščiti, in da bode konec njegovemu „gospodstvu“ navdaja ga s strahom in silnim srdom proti onim, ki na to delujejo. Za vzgled samo mal slučaj.

Ko so šli po razglasenji, da ležijo volilni imeniki v občinski pisarni na upogled, nekoji nezavisni meščani zajedno volilci taiste pregledovat in je to sezna, zadržal se je nad občinskega slugo: „Zakaj

jih pa neste ven iztirali“. Gospod župan menda ne pozna §. 17 obč. vol. reda, ki pravi „da naj bodo imeniki vsaj osem dni pred volitvijo v občini vsacemu na videz razgrnjeni“ — torej vsacemu in ne samo volilec!

Seveda njemu bi bilo najljubše, ako bi mogel svoje nasprotnike tudi iz volilne sobe iztirati, potem bi nam lahko zopet tri leta „gospodoval“.

Pa ne bo šlo. Naj se on in njegov sosed še tako trudita, nič ne bode pomagalo. Meščanstvo želi spremembe in to se bode tudi zgodilo. V to ime pomози Bog i sreča junaška!

Ravnikarjeva slavnost na Vačah.

(Dalje.)

Sv. mašo daroval je g. kanonik Klun z obilo asisteaco, peli pa so pri maši združeni Litijski in Šmartinski pevci. Bil je to jako krepek, blaglasen zbor, katerim je prav dobro ravnal gospod nadučitelj Jernej Ravnikar. Po maši nastavilo se je občinstvo na obširnem Vaškem trgu, da čuje slavnostni govor. Prostor za govornika bil je prav srečno izbran, namreč v dnu trga pred šolo. Ker trg nizdolu visi, stali so poslušalci kakor v amfiteatru in vsi so dobro videli in čuli.

Ko so Litijski gasilci in „Sokoli“ skrbeli za red in „Slavci“ združeni z Litijskimi in Šmartinskimi pevci — vseh je bilo do 60 — krasno izpeli Jenkovo „Molitev“, stopil je na oder gosp. Luka Svetec in govoril tako:

Dragi Slovenci!

Mi smo se danes tukaj zbrali, da se spominjamo moža, ki je nam vsem v čast in ponos, ki je naš velik dobrotnik, pa tudi za vse čase posnemanja vreden zgled, kako naj se spolnujejo dolžnosti do Boga, do bližnjega in do svoje domovine.

Ta mož blaženega spomina je rajnik gosp. Matevž Ravnikar, škof Tržaški in Koprski, rojen od ubogih kmetskih starišev tukaj na Vačah 20. septembra 1776. leta, umrl v Trstu 20. novembra leta 1845. v 70. letu svoje starosti.

Čas mi ne dopušča, da bi Vam natančno opisal njegovo življenje, ampak Vam podam le nekoliko, črtic, iz katerih lahko posnamete, katere lastnosti so priprostega kmetskega sina povzdignile tako visoko in zakaj smo mu mi dolžni neprestano hvaležnost in naše največje spoštovanje.

To je njegovo lepo in pošteno vedenje, pridnost in delavnost, ter živa ljubezen do bližnjega in do naroda svojega.

S pridnostjo in lepim vedenjem se je prikupil bistroumni deček tedanjemu kaplanu Juriju Stendlerju na Vačah tako, da ta ni nehal pregovarjati njegovih starišev, da so ga dali, čeravno neradi, v šolo v Ljubljano. Ondi se mu je od konca slabo godilo in moral je nekaterekrat lačen biti. Kako je pa pri vsem tem deček pošten bil, naj Vam povem jeden primer. Nekega dne ni bilo pravega kosila. Lačen je bil, pa v žepu nobenega krajcarja. Prisiljen od lakote gre k neki kruharici in jo prosi, naj mu dá jedno bigo (takšen kruh) na upanje, kadar oče pridejo v Ljubljano, da bo gotovo plačal. Ona, čeravno ga ni poznala, mu upa in res, kakor on dobi od očeta denar, teče h kruharici in hoče plačati. Tej je bilo pa pošteno vedenje mladega šolarčka tako všeč, da ni hotela denarja vzeti, ampak mu ga je podarila. On je bil pa za to dobroto tudi hvaležen ter jo je pozneje njenemu sinu, ko je ta prišel na gimnazijo, obilno povrnil. V šoli se je lepo obnašal in tako pridno učil, da je bil kmalu jeden prvih. On svojih lepih darov od Boga — svojega talenta — ni zakopal, ampak obrnil v to, da si je pridobil velik zaklad znanja in vednosti sebi in človeštvu v korist. Ker je zavolj tega po pravici slovel, vzame ga, ko je bil še v šolah tedanji deželni načelnik grof Jurij Hohenwart v svojo hišo za odgojitelja svojim otrokom. Tako je bil z vsem potrebnim preskrbljen. Ko je dovršil srednje šole, ustopil je v duhovsko semenišče, kjer se je zopet tako vrlo obnašal, da, ko je bila služba profesorja za pravoverstvo (dogmatiko) izpraznjena, imeli so njega za najsposobnejšega za to službo. Ker pa še ni bil za mašnika posvečen, dovolili so mu tretje in četrto leto bogoslovja izdelati v jednem letu in ko je bil v tretjem letu za mašnika posvečen, postane precej tudi profesor bogoslovja in ob jednem semeniški vodja v Ljubljani. Kmalu potem postane tudi profesor na liceji, kar je zdaj 7. in 8. šola in pozneje celo ravnatelj teh šol.

Tako je dosegel s svojimi vrlinami trdno stopnjo v državi in v človeški družbi. Od tod se

je širila slava njegovega imena, pa tudi blagi uspehi njegovega marljivega trudapolnega delovanja za občno blaginjo. To tudi na najvišjem mestu ni ostalo skrito, on postane zgodaj, t. j. že leta 1817. korar v Ljubljani in leta 1827. ga pokliče cesar zoper njegovo voljo za pravega svotovalca k namestništvu ali deželni vladi v Trst in leta 1830. ga imenuje cesar za škofa Tržaške in Koprške škofije.

Tako so se spolnile proroške besede njegovega očeta, ki je čuvši kako vrolo da se vede njegov sin v Ljubljani, večkrat Vačanom pravil: Čakajte, moj Matevž bo še jedenkrat škof.

Ali predno Vam natanje razložim njegovo dobrodelno delovanje, naj Vam v pojasnilo njegovih lepih lastnosti omenim njegove posebne ljubezni do starišev. Silno rad jih je imel, podpiral jih in pogostoma obiskoval na Vačah. Ko mu je mati umrla (1819. ali 1820. leta), vzame očeta k sebi in ko so ga leta 1827. odmenili za škofa v Tarnov v Galiciji, odklonil je to čast zlasti z ozirom na svojega očeta, ker je rekel, pri sebi imam svojega, čez 70 let starega očeta, v tej starosti ga ne morem izročiti tujim rokam, pa tudi seboj si ga ne upam vzeti — takrat še ni bilo železnic — zakaj, ko bi mi vsled take dolge poti omagal, bilo bi moje največje veselje na svetu uničeno. In kako lepo je imel on svojega očeta. Pri jedni mizi sta jedla in s ponosom je pokazoval on svojim gostom svojega kmetskega očeta. Skupaj sta ostala, da je Bog očeta k sebi poklical 94 let starega. Tako vestno je on spolnjeval 4. zapoved božjo in bodemo li se čudili, da je tudi Bog njemu dal, kar obeta dobrim otrokom tukaj na zemlji?

Ne bom Vam na široko razlagal, kako vestno in natančno je opravljal on svoje škofovske dolžnosti, kako je skrbel za pouk svoje podložne duhovščine, kako je ubožnejšim sam knjige kupoval, kako jim je skušal slabe prihodke zboljšati, pa kako jim je tudi toplo priporočal, naj ljudstvo marljivo uče verskih resnic, zraven pa tudi brauja in pisanja. Kolika ljubezen ga je sploh navdajala do bližnjega, kako je želel pomagati ubogim, kako povzdigniti omiko in napredek tistim krajem, na katere ga je vezalo rojstvo, ali služba, temu je najbolji dokaz njegova cporoka ali testament, zakaj izimši mala volila za svoje služabnike, zapustil je vse drugo premoženje za dobrodelne namene tem krajem. Tako je zapustil ubožnemu zakladu Vaške fare 14.000 gld., za ustanove dijakom ali šolarjem 12.000 gld. in sicer 4000 gld. za Kranjsko in 8000 gld. za Trst in Istro, potem 10.000 gld. za izdajo dobrih knjig in to 6000 gld. za duhovnike in 4000 gld. za ljudstvo tudi v slovanskem jeziku. Za vesoljnega dediča pa je postavil posebni zavod, ki se je imel osnovati za uboge njegove škofije.

Posebno rad se je spominjal svojih Vačanov, katerim je mnogo pomagal, ko se je zidala nova cerkev in je tudi v oporoki za cerkev zapustil še 1500 gld. Pa tudi pri dijaških ustanovah za Kranjsko in pri podporah iz ubožkega zaklada imajo Vačani prednost. Tako je zapustil on svoje precej veliko premoženje zgolj za človekoljubne namene.

(Dalje prih.)

Domače stvari.

— (Umrl) je danes dopoldne gospod Josip Geba, urar v Slonovih ulicah v 36. letu svoje dobe. Rajnik bil je vedno odločen rodoljub, bil član „Sokola“ in družih narodnih društev, bil tudi tri leta mestni odbornik Ljubljanski. V svoji stroki bil je veščak in v obče jako priljubljen in spoštovan mož. Lahka mu zemljica in blag spomin!

— (Kačičev spomenik) bode se dne 26. avgusta svečano razkril v Makarski. Zaderski „Narodni List“ v poslednji številki pozivlje narod, da se mnogobrojno udeleži te slavnosti in dostojno slavi razkritje spomenika in spominske plošče, uzidane v ljudski šoli v Bristu, rojstvenem kraju Kačičevem.

— (Za gimnazije Ljubljanke I. razred) oglašilo se je 28 Nemcev, 138 Slovencev. V nemškem oddelku propala sta pri vsprejemnem izpitu 2, v slovenskem oddelku propalo jih je 5, torej jih ostane za nemški oddelek 26, za slovenskega 133.

— (Vaje 28. divizije,) katere poveljstvo je v Ljubljani, letos ne bodo v Postojini ali na Koroškem in Štajerskem, ampak v okolici Ljubljanski proti gorenjski in dolenski strani. Vaje bodo od 15. do 28. septembra in pridejo k njim: 97. peš-

polk, pet batalijonov deželnih brambovcev, nekoliko baterijskih divizij in trije eskadroni konjice s Koroškega. Konjica in topničarji bodo nastanjeni po vaseh v okolici Ljubljanski. V Postojini bodo letos brigadne vaje.

— (S Krškega) piše se nam danes: Koncem tega tedna pride iz Gradca na Krško podmaršal vojvoda Virtemberški, da bode prisoten pri strelnih vajah 3. kornega topničarskega polka. Stanoval bode v v grofa Auersperga graščini na Turnu.

— (Dirka kluba slovenskih biciklistov) vršila se je v nedeljo navzlic negotovemu vremenu v najlepšem redu. Biciklisti došli so okolu 12. ure na Vrhniko, kjer jih je že od daleč pozdravljalo streljanje na bližnjem holmci. Prišedši v trg, pričakovalo jih je zbrano občinstvo Vrhniskega okraja, na čelu jim župan g. Jelovšek, predsednik Vrhniske čitalnice g. Lenarčič in dolga vrsta krasnih gospodičin. Došle bicikliste pozdravil je v imenu Vrhniske občine g. župan in za tem gospodična M. Petričeva, katera je ob enem izročila z lepim nagovorom gospej predsednika dr. Iv. Tavčarja lepo kito cvetic, z narodnimi trakovi okrašeno. Ko je g. predsednik dr. Tavčar odzdravil, okrasile so gospodične vsacega biciklista z lepo duhtečim krasnim šopkom. Skupno šli so potem v čitalnico, kjer so se takoj pričele priprave za I. dirko, 5 km daljine. Trojica dirkačev odpeljala se je k „startu“. Zbrana velika množica občinstva pričakovala je radovedno prvega dirkalca. Ob 1^h 45' 2" pridrdral je kot prvi g. L. Stiasny v 12' 40" od Loga do Vrhnike, 5 km daljave. Kmalu za njim g. Fr. Petrič kot drugi v 13' 38", in kot tretji g. J. Tomažič v 14' 53". Po prihodu vseh dirkačev prve dirke postavila se je četvorica drugih, v dirkaliških kostumih opravljenih dirkačev na „start“, kateri so, v jedni vrsti odpeljavši se, v povprečnem odmoru 25' dospeli v naslednjem redu nazaj na cilj: Prvi g. L. Bohinec v 24' 31", drugi g. J. Medved, tik zraven prvega, v 24' 31¹/₂", tretji g. J. Traven v 25' 1" in kot četrti g. L. Fürsager v 26' 31". Druga dirka bila je posebno interesantna, ker je bilo mogoče opazovati boj mej prvo došlima v zadnjih trenutkih. — Po prihodu vseh dirkačev izročile so navzočne gospodične vsakemu zmagovalcu lipov venec s trobojnimi trakovi. V dvorani Vrhniske čitalnice vršila se je potem razdelitev daril. Po kratkem nagovoru gosp. podpredsednika izročili sta gospa Fr. Tavčarjeva in gospodična Petričeva zmagovalcem darila, in sicer za 10 km daljine prvemu srebrn pušlino „service“, drugemu zlato verižico in tretjemu srebrn črnilnik. Za 5 km dirko prvemu pismeno težilnico in drugemu srebrno okovano palico. — Mej razdelitvijo daril došla je vojaška godba in pričela takoj igrati na vrtu. Obedu udeležilo se je nad 50 oseb. Izmej napitnic navesti je napitnico g. J. Tominčeve slovenskim kolesarjem, katerej je odzdravil g. dr. Tavčar in napil narodni Vrhniki. Gospica Marija Petričeva napila je v krasno vezane gladke ruščini dr. Tavčarju, kot izvrstnemu rodoljubi in vztrajnemu boritelju za narodne pravice. Podpredsednik g. Vesel napil je v imenu kluba Vrhniskim gospicam, a odzdravila je v hrvatskem jeziku gospodična Roza Schauer ter napila hrvatskim biciklistom. Gospod Juvančič, kot najmlajši biciklist, zahvaljeval se je v hrvaščini in napil predgovornici. Gospod predsednik Vrhniske čitalnice napil je potem gospej dr. Tavčarjevi. Zahvaljeval se je g. dr. Hudnik v njenem imenu, napival gg. biciklistom Ljubljanskim in Vrhniskim, navzočnim Vrhnicanom in Ljubljančanom. Najboljšemu dirkalcu napivala je gospica Anica Petričeva v srbskem jeziku; odzdravil je „champion“ tega dneva g. Bohinec. Gospod Zupanc pozdravil je trudoljubnega in vrlega župana g. G. Jelovška, kateri je s svojo zahvalo završil vrsto napitnic. Čitale so se potem došle brzojavke, mej katerimi je bila z največjim naudušenjem vsprejeta ona „prvega hrvatskega biciklističnega društva iz Zagreba“. — Mej koncertom pel je oddelek Ljubljanskih čitalniških pevcev več zborov in 4 četerospeve z navadno preciznostjo, pri katerih se je posebno odlikoval sveži tenor g. Pribila in sonorni bariton g. Puciharja. — Po končanem koncertu pričel se je v dvorani živahen, do pozne ure trajajoč ples. Mej tem so se neplesalci v stranskih sobah in spodnjih prostorih radovali s prepevanjem krasnih domačih pesmij. — Žal, čas je bil prekratko odmerjen in prekmalu se je bilo treba ločiti od prijaznega trga Vrhniskega in od njegovih gostoljub-

nih in zavednih prebivalcev. — Kolesarji slovenski pa si zopet lahko upišejo v svojo kroniko nov uspeh, katerega so dosegli ne le samo v sportnem zmislu, temveč tudi kot mlado a čvrsto delujoče društvo slovensko. A Vrhnicanom gre hvala za prelepi arrangement, za prijazno sodelovanje in obilno udeležbo.

— (Z levega zvonika stolne cerkve,) to je z zvonika proti Ljubljani, snel je danes ob 10. uri dopoldne tesarski mojster g. Ant. Jerančič pozlačeni križ, da bode ključavničarski mojster g. Rebek nanj strelvod nasadil. Gosp. Jerančič, ki je 78 let star, šel je polestivci, ne da bi bil za vrv privezan, kvišku do križa na zvoniku, ki je 26 sežnjev ali 51.70 metrov visok. Pač izredna moč in hladnokrvnost pri toliki starosti.

— (Slovenski napisi v Trstu.) O tej važni zadevi predlaga Tržaška „Edinost“, da bi zavednejši trgovci sklicali shod trgovcev in obrtnikov, pri katerem naj bi se natančno dogovorili, da bi vsi hkratu priredili slovenske napise na svojih prodajalnicah. To bi bolj imponiralo. S svoje strani temu predlogu pritrjujemo od srca ter iskreno želimo, da bi ga uvažili in mu pritrtili domoljubni trgovci Tržaški, ter ga izvršili brez strahu na eventualna nasprotstva, katerih se seveda ne bode manjkalo. Treba je pogumnega začetka, pokazati je, da spoštujemo sami svoj jezik tudi v javnosti.

— (Vreme) bilo je v nedeljo v nas zelo neugodno. Drugod bilo je še hujše. Po Tirolskem, Solnograškem in deloma na Gorenjo Avstrijskem zapal je sneg po dvajset centimetrov, v Gasteinu jeden čevelj na debelo. Na polji in na sadnem drevju veliko škode, na planinah poginilo mnogo živine. Snežilo je 10 ur neprestano, kakor v božiči. Vsled tega narasle so vse reke in povodnji napravile so veliko škode.

— (Tako je prav!) V Vukovaru ovadilo je občinstvo poslednje Dunajske „Volkssängerje“ pristojnemu oblastvu, ker so s svojim petjem zagrešili se proti javni pravosti. To je pač posnemanja vredno. Žal, da v Ljubljani nismo tako tenkočutni.

— (Ubegli borzijanski mešetar.) Pred tednom dni pobegnil je iz Trsta tamošnji tržni mešetar. Kakor se je zdaj konstatovalo, izdal je ponarejenih menic v znesku od 100.000 goldinarjev.

— (V gozdih pri Horjulu) zapazili so zadnje dni, da mecesni bolehajo, ker se je tudi tjakaj že razširil prevalec (Lärchenmotte, Coleophora laricella), ki je že v Tivolskem gozdu več mecesnov poškodoval.

— (Mala zvezda repatica) prikazala se bode v malih dneh na nebeškem svodu. Zvezdogledi dali so jej ime „Lepa Američanka“.

— (Hranilno in posojilno društvo na Ptuji) imelo je koncem 1889. leta 2139 udov, koncem junija t. l. 2330, uplačanih deležev 1889. l. 38.123 gld. 59 kr., koncem junija t. l. 41.384 gld. 82 kr., posojil dolžnikom 1889. leta 319.173 gld. 34 kr., koncem junija t. l. 357.392 gld. 29 kr., hranilnih vlog 1889. l. 264.775 gld. 31 kr., koncem junija t. l. 318.567 gld. 24 kr. Novih udov pristopilo v teku pol leta 316. Novih posojil dalo se je v teku pol leta 815. Polletni promet znaša 491.845 goldinarjev 44 kr. Posojila dajejo se na 6% obresti, vloge obrestujejo se po 5 gld. od 100.

— (Razpisane službe.) V Rudniku pod Ljubljano razpisana je služba učitelja. Plača 450 gl., doklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do 12. avgusta. — V Prežganji služba učitelja. Plača 450 gl., doklada 30 gld. in stanovanje. Prošnje do konca t. m. — V Vremah razpisana je služba 2. učitelja s 400 gld. na leto. Z to službo more se združiti tudi služba orglavca z letno nagrado 100 gld. — V Košani služba 2. učitelja s 400 gld. na leto. Prošnje do 15. avgusta t. l.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 14. julija. „Figaro“ javlja: Ruski poslanik Nelidov izjavil Porti, da Rusija Koburžana nikdar pripoznala ne bode. Ko bi ga le jedna vlast priznala, razveljavljena bi bila vsled tega Berolinska pogodba in car bi brez-pogojno imel svobodno roko.

Pariz 14. julija. Narodni praznik vršil se ob najlepšem vremenu. Mesto vse v zastavah. Nobenega nereda. Narod odlikoval Carnota s sijajnimi ovacijami.

Dunaj 15. julija. „Wiener Zeitung“ objavljala zakon o dodatnih premembah finančnega zakona za 1889, zakon o državnih podporah, da se zopet popravijo po povodnih leta 1889 poškodovane zgradbe na Tirolskem. Dalje ministrski naredbo, po kateri je prepovedano nvažati cunje iz Egipta, ker so tamkaj osepnice epidemične.

Budimpešta 15. julija. Vsi jutranji listi slavijo v naudušenih člankih nadvojvodinje Margarete današnjo poroko, ki je praznik za ves narod. Od ranega jutra vrvi na tisoče ljudstva na Jurijev trg, ki je divno okrašen. Na mnogih poslopih zastave, v Dunavu zasedane ladije vse v zastavah.

Budimpešta 15. julija. Opoludne bila poroka nadvojvodinje Margarete s knezom Albertom Thurn-Taxis v sv. Sigismunda kapeli v kraljevem dvoru. V vojvodsko palačo došli roditelji, nadvojvoda Josip, Klotilda, vojvoda Maks Emanuel bavarski, nadvojvode Rainer, Fran Salvator, Josip August Ladislav, princezinja Klementina Koburska, sestre nevestine, princ Friderik Hohenzollernski, Filip Louis Koburski. Pred 11. uro začel je spreved. V prvi kočiji sedela Klotilda z nevesto, v drugi nadvojvoda Josip z ženino.

Razne vesti.

* (Ovacijo za Rusijo) napravilo je francosko občinstvo v kopališču Vichy, kjer biva sedaj ruski vojni minister Vanovski. Ko je pretekli četrtek stopil v gledališče, priredilo mu je občinstvo ovacijo. Orkester sviral je rusko himno, katero so vsi gledalci poslušali stojé ter klicali: Živela Rusija! Živio car! Vanovski bil je globoko ganen ter se je zahvalil za te izraze simpatije.

* (Veliki knez Nikolaj,) ruski prestolonaslednik, nastopil bode v kratkem na ruskem vojnem brodu potovanje po Baltičkem morju in Atlantskem oceanu v Sredozemsko morje. Grškemu dvoru se je naznanilo, da se bode knez mudil nekaj dni v Atenah ter da hoče obiskati nekatera grška mesta. Podem podá se knez v Jeruzalem. Zaroka carjeviča z grško princesinjo Marijo se oporeka in to zaradi zaprek bližnjih rodbinskih odnošajev, potem pa tudi zaradi mladosti princesinje, ki ima še le 14 let, ter se zaradi tega ne more govoriti o ženitvi.

* (Nobenih družic več pri novih mašah.) Dosedaj je bila tudi v Linškej škofiji navada, pa so pri novih mašah bile družice. Sedanji škof je pa to navado strogo prepovedal.

* (Odrezovalec ženskih kit.) Po Pragi klata se že nekaj časa mož, ki ga posebuje v oči bodejo lepe dekliške kite. Navadno se prikazuje na krajih, kjer je mnogo ljudi ter v gneči odreže deklicam kite.

* (Splošni strajk pismošoj v Londonu) zapretil se je dozdaj samo z energičnimi sredstvi. Bilo je odpuščenih več sto upornih pismošoj. Vender pa s tem ni še odstranjena nevarnost, da se danes ali jutri ta strajk ne razširi. Najnovejša poročila pravijo, da so v istini sklenili splošni strajk.

* (Kako hitro leti lastovka?) Dve lastovki že dve leti gnezdit v gradu Nielles-les-Ardres. Dne 24. avgusta lani ob 9. uri odpeljal se je graščak na razstavo v Pariz, njegovi slugi so pa bili ujeli jedno teh dveh lastovk in je v vrečki odnesli v Pariz. Drugi dan so jo spustili pod Eiffelovim stolpom točno ob polu desetih dopoldne in ob 11. uri 46 minut prilelela je lastovka v Nielles, v 2 urah in 16 minutah je torej lastovka preletela 240 kilometrov. Lastovka torej preleti v jedni uri 123 kilometrov, dočim jih golob 72.

Trajni zdravilni uspeh. Vsakršno trganje po hrbtu in udih ter bolečine v členkih uspešno ozdravi mazanje z Moll-ovim „Francoskim žganjem in soljo“. Cena steklenice 90 kr. Vsak dan razpošilja po poštenu povzetju A. Moll, lekarnar, c. in kr. dvor. založnik na Dunaji, Tuchlauben 9. V lekarnah po deželi zahtevaj za izrečno Moll-ov preparat z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (55—9)

L. Luser-jev obliž za turiste.

Gotovo in hitro upli-vajoče sredstvo proti kurjim očesom, žuljem na pod-platih, petah in drugim trdim praskom kože.

Veliko priznanih pisem je na na ogled v glavni razpošiljalnici: **L. Schwenk-a lekarna** (471) Meidling-Dunaj.

Pristen samo, če imata navod in obliž varstveno znamko in podpis, ki je tu zraven; torej naj se pazi in zavrne vse manj vredne ponaredbe.

Ta obliž dobiva se le v jednej velikosti po 60 Kr.

Zahtevaj izrečno Luser-jev obliž za turiste.

Dobiva se v lekarnah.

„LJUBLJANSKI ZVON“

stoji

za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Javna zahvala.

V akademskem letu 1889/90. blagovolili so še darovati „Podpiralni zalogi slovenskih vseučilišnikov v Gradci“: Gosp. Josip Ivančič, c. kr. gimnazij-ski profesor v Gorici, 10 gld.; g. dr. Fran Jurtela, odvet-nik in deželni poslanec na Ptui, 5 gld.; g. A. Klodič vitez Sabladolski, deželni šolski nadzornik v Trstu, 5 gld.

Za te velikodušne darove izreka opravični odbor „Podpiralne zaloge slovenskih vseučilišnikov v Gradci“ plemenitim dariteljem v imenu revnih in podpore vrednih vseučilišnikov slovenskih najtoplejšo zahvalo.

V Gradci, dne 14. julija 1890.

Dr. Gregorij Krek, vseučilišni profesor in zastopnik akademčnega senata, predsednik in blagajnik.

Bogomil Krek, cand. iur., tajnik.

Umrlji:

14. julija.

Pri Slonu: Spitzer, Zigič, pl. Reznicek, dr. Deitsch z Dunaja. — Herzog, Grahor iz Zagreba. — Klobovs iz Zadra. — Waldstein s soprogo iz Prage. — Pl. Gröller iz Jaroslava. — Turšič iz Trsta. — Preissl iz Milana. — Ku-mar, Froger iz Gradca.

Pri Malici: Rosenberg, Hirsch, Doller z Dunaja. — Bohinc iz Celovca. — Nossan iz Ribnice. — Gorup z Reke. — Klemenčič, Grinnann, Cavazzoni iz Trsta. — Lavizzoni iz Genove. — Sinkovic iz Idrije. — Meissner iz Gorice. — Vincenzi z Ogerskega. — Nadolo s sinom iz Kormina. — Cuzzi iz Trevisa. — Freiding iz Trbiža. — Knez Wrede, pl. Gutmansthal iz Novega Dvora.

Umrlji se v Ljubljani:

V deželni bolnici:

12. julija: Cecilija Vozu, krojačeva hči, 6 let, za katarom v črevih. — Marija Ihan, gostija, 78 let, za oslabljenjem. — Alojz Blaž, lončar, 25 let, za jetiko.

13. julija: Jožef Riegler, gostac, 58 let, umirajoč prinesen. — Jurij Gregorac, gostac, 70 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Cas opa-zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem-peratura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
14. julija	7. zjutraj	736.8 mm.	13.6° C	sl. szh.	obl.	
	2. popol.	736.7 mm.	19.6° C	brezv.	obl.	0.00 mm.
	9. zvečer	738.6 mm.	15.0° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura 16.1°, za 2.9° pod normalom.

Dunajska borza

dne 15. julija t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta	88.35	88.35
Srebrna renta	89.10	89.15
Zlata renta	109.60	109.50
5% marčna renta	101.40	101.15
Akcije narodne banke	982.00	985.00
Kreditne akcije	303.50	304.00
London	117.10	116.90
Srebro	—	—
Napol.	9.28	9.27 1/2
C. kr. cekini	5.54	5.53
Nemške marke	57.25	57.15
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	133 gld. — kr.
Državne srečke iz l. 1864	100	176
Ogerska zlata renta 4%	102	40
Ogerska papirna renta 5%	99	95
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	122
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	116	50
Kreditne srečke	100 gld.	186
Rudolfove srečke	10	19
Akcije anglo-avstr. banke	120	154
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v. v.	170	—

VIZITNICE

priloga

„Narodna Tiskarna“

po nizkej ceni.

Pristnega imajo v Ljubljani J. Swoboda, U. pl. Trnkoczy, G. Piccoli, L. Grečel; v Rudolfovem S. pl. Sladovič, F. Haika; v Kamniku J. Močnik; v Celovci A. Egger, W. Thurmwald, J. Birnbacher; v Brezah A. Aichinger; v Trgu (na Koroškem) C. Menner; v Beljaku F. Scholz, Dr. E. Kumpf; v Gorici G. B. Pontoni; v Wolfbergu A. Huth; v Kranju K. Šavnik; v Radgoni C. E. Andrien; v Idriji Josip Wario; v Radovljici A. Roblek; v Celju J. Kupferschmid.

Dunajske Razstave Srečke à 1 gld.

Vsaka srečka velja za obe žrebanji.

Seznam dobitkov za obe žrebanji.

(505—21)

Prvo žrebanje 14. avgusta 1890.

Drugo žrebanje 15. oktobra 1890.

I dobitok 50.000 gld. vreden

I dobitok 50.000 gld. vreden

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000	dobitkov	5	"

1	5000	"	"
1	2000	"	"
1	1000	"	"
2	500	"	"
5	200	"	"
10	100	"	"
20	50	"	"
50	20	"	"
200	10	"	"
2000	dobitkov	5	"

razstav. srečk

SREČKE à 1 gld.

Uprava razstavine loterije, Dunaj, II., rotunda.

V Ljubljani prodaja srečke C. C. MAYER.

Tužnega srca naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znancem žalostno vest o smrti našega iskreno ljubljenega soproga, oziroma očeta, sina, brata in svaka, gospoda

JOSIPA GEBE

urarja

kateri je danes dopoldne ob polu 12. uri, previden s svetimi zakramenti za umirajoče, po dolgi mučni bolezni, v 36. letu dōbe svoje mirno v Gospodu zaspal.

Truplo predragega ranjkega bode v četrtek, dne 17. t. m., ob 6. uri popoldne v hiši žalosti, Slonove ulice št. 52, blagoslovljeno in potem na pokopališči pri sv. Krištofu v lastni grob k večnemu počitku položeno.

Sv. maše za dušnice se bodo služile v farni cerkvi Marije Oznanjenja.

V Ljubljani, dne 15. julija 1890.

Amalija Geba roj. Rojnik, soproga. — Josip Geba, sin. — Fran Geba, oče. — Marija Geba roj. Peterer, mati. — Anton Geba, brat. — Fran Rojnik, Marija Vrankovič roj. Rojnik, svaka. (555)

Išče se že izvežban

praktikant ali šestošolec

zmožen slovenščine in nemščine, za lekarno na Notranjskem. Hrana in stanovanje prosto. Natančneje izve se pri upravnistvu „Slovenskega Naroda“. (540—2)

Angleški bicikl

skoro popolnoma nov, prav malo rabljen, prodam takoj pod ugodnimi pogoji, eventualno na mesečne obroke, ker moram na jesen v vojak. (543—3)

J. V. poste restante Vrhnika.

Iščem za svojo notarsko pisarno

koncipijenta

ki je zveden v zapuščinskih in zemljeknjižnih rečeh. Najraje bi notarskega kandidata. — Ustop takoj.

V Litiji, dne 9. julija 1890.

(516—6)

L. Svetec.

Prednaznanilo.

Traber-jev

(552)

svetovnoznani in odlikovani

anatomično-pathološki

muzej

ki v takej velikosti in popolnosti se še tukaj ni videl, pride sem v malo dneh in se bode postavil

na cesarja Josipa trgu.